

Dosarul nr. 2ra-2506/18

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud. M. Murguleț)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ludmila Mațcan, reprezentată de avocatul Vasile Gafton

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ludmillei Mațcan, reprezentată de avocatul stagiar Andrei Cojocaru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cristianconst” cu privire la recunoașterea executării obligațiilor contractuale

împotriva deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Danu Dogotari în interesele Ludmillei Mațcan și apelul declarat de Ludmila Mațcan în nume propriu și menținută hotărârea din 11 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 18 noiembrie 2015, Ludmila Mațcan, reprezentată de avocatul stagiar Andrei Cojocaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cristianconst”, intervenient accesoriu Vitalie Perciun cu privire la recunoașterea executării obligațiilor contractuale.

În motivarea acțiunii a invocat că la 24 noiembrie 2010, între SRL „Cristianconst” în calitate de antreprenor și Vitalie Perciun în calitate de beneficiar a fost semnat contractul nr. 35/6289 privind investiția în construcția unui spațiu locativ, autentificat de către notarul public Natalia Lăpușneanu și înregistrat în modul corespunzător în Registrul bunurilor imobile.

Conform pct. 1.1. din contractul menționat, antreprenorul la comanda beneficiarului construiește, iar beneficiarul achită apartamentul comandat. Beneficiarul obține dreptul de proprietate asupra apartamentului construit după achitarea integrală a datoriilor față de antreprenor.

Iar prin pct. 1.2. din contract au fost stabilite caracteristicile tehnice ale apartamentului și anume, în blocul locativ din XXXXX, cu suprafața totală de 45,9 m² fără suprafața balcoanelor, amenajat cu toate comoditățile auxiliare conform pct. 1.5.

Prețul pentru construcția apartamentului a fost stabilit în mărime de 15600 de euro, urmând a fi achitat integral de către beneficiar în timp de 24 ore de la încheierea contractului.

A menționat că prin contractul de colaborare nr. 03/B din 25 noiembrie 2010 încheiat între Vitalie Perciun și SRL „Cristianconst” părțile au convenit asupra modificării modalității de achitare a prețului pentru construcția apartamentului.

Astfel, potrivit pct. 1.1. și 1.2. din contractul menționat, Vitalie Perciun și-a asumat obligațiunea de a pregăti setul de acte necesare pentru construcția mansardei din XXXXX, iar SRL „Cristianconst” - să transmită în proprietate lui Vitalie Perciun apartamentul din XXXXX cu suprafața de 45,9 m².

Având în vedere prevederile art. 556 alin. (1) Cod Civil, a precizat că, ulterior, drepturile patrimoniale ale lui Vitalie Perciun, ce reiese din contractul de investire în construcția spațiului locativ nr. 35/6289 din 24 noiembrie 2010 și contractul de colaborare nr. 03/B din 25 noiembrie 2010, au fost transmise lui Dan Vainberg în baza contractului de cesiune nr. 3178 din 19 aprilie 2011, autentificat de către notarul public Mihail Vidrașcu, care la rândul său le-a cedat Annei Babracova în baza contractului de cesiune nr. 1830 din 5 aprilie 2012, autentificat de către notarul public Mihail Vidrașcu.

Ulterior, drepturile asupra acestui apartament au fost transmise ei de către Anna Babracova în baza contractului de cesiune nr. 2009 din 12 aprilie 2013 autentificat de către notarul public Aliona Cutian.

A evidențiat că obligațiile lui Vitalie Perciun ce reiese din contractul de investiție au fost executate pe deplin, fiind executate actele necesare pentru construcția mansardei din XXXXX, fapt confirmat prin obținerea certificatului de urbanism, a autorizației de construcție a mansardei, respectiv fiind compensat prețul apartamentului.

Contrar prevederilor contractului de investiții nr. 35/6289 din 24 noiembrie 2010 și a contractului de colaborare nr. 03/B din 25 noiembrie 2010, deși obligațiile beneficiarului au fost executate pe deplin, până în prezent nici ei, nici lui Vitalie Perciun nu le-au fost eliberate anumite acte confirmative, ce ar demonstra faptul că obligația de pregătire a setului de acte necesare pentru construcția mansardei a fost executată integral și nici nu le-a fost transmis corespunzător în proprietate bunul imobil - apartamentul cu 2 odăi cu suprafața de 45,98 m² situat în XXXXX.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la 4 septembrie 2015, a înaintat o cerere prealabilă către SRL „Cristianconst”, prin care a solicitat în termen de 10 zile din momentul recepționării cererii, executarea benevolă a obligației de transmitere în proprietatea ei a bunului imobil - apartament cu 2 odăi, suprafața de 45,98 m² situat în XXXXX, la care însă nu a primit niciun răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. art. 512, 513, 556, 572, 642, 644, 665 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea de către SRL „Cristianconst” ca fiind executate obligațiile contractuale asumate de către ea în baza contractului de

investire în construcția spațiului locativ nr. 35/6289 din 24 noiembrie 2010 și a contractului de colaborare nr. 03/B din 25 noiembrie 2010, încasarea din contul SRL „Cristianconst” în beneficiul său a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în cadrul procesului.

Prin încheierea protocolară din 24 august 2018 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost atrasă în proces SRL „Neo Imobiliare” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost respinsă integral acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Danu Dogotari în interesele Ludmillei Mațcan și apelul declarat de Ludmila Mațcan în nume propriu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 24 octombrie 2018, Ludmila Mațcan, reprezentată de avocatul Vasile Gafton a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Totodată, aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel a fost arbitrară, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A menționat că, deși în hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel a fost constatat cu certitudine faptul că SRL „Cristianconst” a transmis în proprietate lui Vitalie Perciun apartamentul din XXXXX, suprafața de 45,9 m², în temeiul contractului investițional nr. 35 din 24 noiembrie 2010 și contractului de colaborare nr. 03/B din 25 noiembrie 2010, instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei civile și argumentelor invocate de ea în cererea de apel motivată.

Nerespectarea de către instanța de apel a cerințelor prevăzute la art. 130 CPC, a dus la faptul că nu au fost aplicate corect prevederile art. 556 alin. (1), 512 alin. (1), 642 alin. (1) și 644 alin. (1) Cod civil.

În consecință, se confirmă faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel la judecarea acestei pricini au admis încălcarea prevederilor art. 26 CPC și art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și au aplicat eronat prevederile art. 667 și 668 Cod civil.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au făcut abstracție de mai multe circumstanțe de fapt și anume, circumstanța constatată în pct. 5 din contractul de cesiune nr. 3178 din 19 aprilie 2011, potrivit căreia intimatul a dat acordul său (confirmat prin scrisoarea nr. 35/04 din 19 aprilie 2011) la cesionarea de către Vitalie Perciun lui Dan Vainberg a drepturilor sale patrimoniale rezultate din contractul investițional nr. 35/6289 din 24 noiembrie 2010.

Nu a fost luat în considerație nici faptul că potrivit pct. 5 din contractul de cesiune nr. 1830 din 5 aprilie 2012 prin care Dan Vainberg a cesionat drepturile sale patrimoniale Anei Barbacova, cedentul Dan Vainberg a notificat SRL „Neo

Imobiliare” despre intenția sa de cesionare a drepturilor sale patrimoniale nominalizate în acest contract, iar acesta din urmă și-a exprimat acordul său la cesiune prin acordul scris din 5 aprilie 2012.

Iar potrivit pct. 5 din contractul de cesiune nr. 2009 din 12 aprilie 2013 potrivit căruia Ana Barbacova i-a cesionat drepturile sale patrimoniale, cedentul Ana Barbacova a notificat SRL „Neo Imobiliare” despre intenția sa de cesionare a drepturilor sale patrimoniale nominalizate în acest contract, iar acesta din urmă și-a exprimat acordul său la cesiune prin acordul scris din 15 aprilie 2013.

Reieșind din circumstanțele cauzei civile și cerințele înaintate în cererea de chemare în judecată, a precizat că obiectul acțiunii a constituit constatarea unui fapt care are valoare juridică nu și solicitarea de a obliga o persoană juridică sau fizică să facă sau nu facă ceva care rezultă din acte juridice.

Totodată, a obiectat că în cererea de chemare în judecată dânsa nu a invocat că SRL „Cristianconst” până la intentarea procedurii de insolvență a cedat SRL „Neo Imobiliare” drepturile și obligațiile sale de construcție a mansardei locative din XXXXX, după cum eronat a menționat instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 iulie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 228 vol. I), fiind recepționată de reprezentantul recurente, avocatul Vasile Gafton la 18 septembrie 2018, ceea ce se confirmă prin cerere (f. d. 3 vol. II).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 24 octombrie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ludmila Mațcan, reprezentată de avocatul Vasile Gafton nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ludmila Mațcan, reprezentată de avocatul Vasile Gafton, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ludmila Mațcan, reprezentată de avocatul Vasile Gafton ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ludmila Mațcan, reprezentată de avocatul Vasile Gafton se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic